

[Olav Olsen.]

kun skulde bruge Benene og løbe fra det, vilde man ikke komme ud af Krisen. Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Minister ikke, at han ikke skal tabe Hovedet, for det ved jeg, han ikke kan, men jeg vil sige: Brug Hovedet, det er en meget væsentlig Ting. Jeg synes ikke, man, da han talte i Aftes, fik Indtryk af, at han virkelig havde gjort det.

Hvilket Indtryk maa det ikke gøre paa Landets Ungdom, der knap kan være saa kloge paa Livets Forhold som den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, naar de læser de Herrers Udtalelser om, at det er gode Kaar for de smaa Brug, der er ingen Grund til ikke at fortsætte Udstykningen. Jeg skal være den sidste til at fraraade Udstykning i det hele taget. Der er mange unge Landmænd, der er i Stand til at imødegaa de Kriser, vi kommer ind i, og som ved Dygtighed kan arbejde sig igennem. Men selv til saadanne Folk vil jeg gerne sige — og jeg vilde have sat uhyre megen Pris paa, om den højtærede Landbrugsminister havde sagt det samme —, at selv for dem er Vanskelighederne og Risikoen ved at begynde i en Tid som denne uhyre store.

Forholdet er jo ikke det samme for dem, der i Forvejen sidder i en Virksomhed, som for dem, der skal begynde i Dag, og jeg havde ventet, at den højtærede Minister havde sagt et advarende Ord til disse Mennesker om at se sig for, om at være forsigtige, om at være klar over, hvilke Vanskeligheder vi er inde i.

Jeg havde ventet, at den højtærede Minister vilde have sagt, at f. Eks. dansk Smørproduktion, som vi har den i Øjeblikket, og som vi kan vente den i de nærmeste Aar, ikke er i Stand til at konkurrere med vore Konkurrenters Produktion paa Verdensmarkedet om Vinteren. Vi er vel, for saa vidt vi kan opretholde de Overpriser, som det er en Glæde at se vi fremdeles har, i Stand til at kunne det om Sommeren; men danske Landmænd vil ogsaa vide, hvorledes man tvinges af Tiderne til at lægge Produktionen om, saaledes at Produktionen i Stedet for at være den store Produktion om Vinteren, som er til Gavn for det lille Landbrug, lægges om til at blive den store Produktion om Sommeren, som ikke er til Gavn for det lille Landbrug.

Ganske tilsvarende er Forholdet for vor Æggproduktion — ja, jeg kan ikke en Gang sige ganske tilsvarende, for jeg tror

ikke, vi har nogen Mulighed for at kunne konkurrere med Fordel paa Verdensmarkedet. Man maa være klar over, hvor stærkt Konkurrenterne fra Udlandet har sat ind paa disse Markeder, hvad det har betydet for os og hvad det betyder for os i det Prisfald, vi er inde i.

Naar jeg ser paa Fremtiden, ser jeg ingen anden Gren af dansk Landbrug, der har Mulighed for at konkurrere med Fordel paa Verdensmarkedet, end Flæskeproduktionen, den Bacon-Industri, som vi har her i Landet, og som man i Øjeblikket ikke er i Stand til fra Udlandets Side at konkurrere med — det kan komme ad Aare; jeg tror nu, det vil være længe.

Saaledes er Forholdene — det tror jeg, den højtærede Landbrugsminister vil give mig Ret i; og jeg vilde gerne, han vilde sige et Par Ord herom fra denne Talerstol, for selv om mine Ord høres lidt omkring, saa tænker jeg, at hans Ord høres endnu videre.

Jeg tænker, som sagt, at den højtærede Minister vil give mig Ret i denne Udtalelse, men hvis han gør det, forstaar jeg ikke en Afgørelse, som er blevet truffet ved Udstykningen af Boller. En Statsmand søgte der om Tilladelse til at bygge sit Hus med disse Udviklingsmuligheder i meget højere Grad til Stede, end hvad der kendes under de Bygningsformer, man kan faa anerkendt. Han indsendte Tegninger, tegnede af en anerkendt Arkitekt, men disse Tegninger blev kasseret. Saa lavede Arkitekten Tegningerne om, saaledes at de blev holdt indenfor den økonomiske Ramme, man forlangte, men alligevel gav en saa meget større Plads for den Produktion, jeg her har peget paa som den, hvori vi kan vente at være konkurrencedygtige paa Verdensmarkedet. Men det nægtede man at godkende, og Manden blev da tvunget til at bygge efter nogenlunde samme System, som de andre Huse er bygget efter.

Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Minister er kendt med dette Forhold, og om han billiger det. Naar man har unge dygtige Folk, Folk, som har Betingelser for at kunne klare sig, og naar disse Folk skal sættes i Gang, synes jeg ikke, man fra Statens Side paa Forhaand skulde sætte dem ned i Evnen til at konkurrere under de Forhold, som er til Stede paa Verdensmarkedet.

Dernæst vil jeg gerne med Hensyn til de Afspærringsregler, der har været gældende i Aabenraa og Tønder Amter, spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke, er